

WSZYSTKIE UTWORY CHÓRALNE. UKAZUJĄCE SIĘ W DODATKU NUTOWYM NASZEGO PISMA, SĄ WYDANE ODDZIELNIE NA BARDZO DOBRYM PAPIERZE I SĄ DO NABYCIA W REDAKCJI „CHÓRU“ W CENIE 20 GROSZY ZA EGZEMPLARZ. PRZY OKAZJI ZWRACAMY UWAGĘ, ŻE PRZEPISYWANIE WYDANYCH KOMPOZYCYJ JEST ZASTRZEŻONE PRZEZ PRAWO AUTORSKIE.

FELIKS NOWOWIEJSKI

laureatem Państwowej Nagrody Muzycznej

Sąd Konkursowy Państwowej Nagrody Muzycznej Pana Ministra WR i OP w Warszawie, składający się z delegatów Konserwatorów muzycznych, stowarzyszenia kompozytorów i z przedstawicieli ministerstwa WR i OP, przyznał tegoroczną nagrodę kompozytorowi Feliksowi Nowowiejskiemu, uznawszy walory jego twórczości muzycznej, kapelmistrzostwa, chórmistrzostwa, gry organowej i pedagogiki. Sąd rozważał i kontrkandydatury: Emila Młynarskiego, Ludomira Rogowskiego, Adama Wieniawskiego, Romana Palestra, dr. Adama Sołtyśa, Stanisława Kazury i Bolesława Wallek-Walewskiego, ale już przy pierwszym głosowaniu okazało się, że jednomyślną uchwałą jury — zwyciężył Feliks Nowowiejski. Nagrodę zatwierdził Pan Minister WR i OP. W. Jędrzejewicz. Z okazji przyznania nagrody podajemy poniżej życiorys i dane, dotyczące się dotychczasowej i najnowszej twórczości muzycznej laureata.

Laureat Państwowej Nagrody Muzycznej, znakomity kompozytor Feliks Nowowiejski urodził się w r. 1877, w Wartemborku, powiat olsztyński na Warmji. Studjował w Berlinie: w Konserwatorjum Sterna, w Królewskiej Akademji Muzycznej, w Akademickiej Szkole Mistrzowskiej przy Senacie Sztuk Pięknych (prof. dyr. Max Bruch) i w Uniwersytecie (estetyka, historia sztuki i literatury). W Ratysbonie: w Akademji Muzyki Kościelnej. Od r. 1902 przebywa we Francji, Belgji i Włoszech, jako laureat niemieckiej państwowej nagrody muzycznej im. Meyerbeera, t. zw. rzymskiej, a otrzymanej od Senatu Akademji Sztuk Pięknych w Berlinie. Po powrocie do Niemiec uzyskuje Nowowiejski nagrodę tę poraz drugi. Później zdobywa nagrodę im. Beethovena za uwerturę „Swaty Polskie“, oraz I nagrodę na międzynarodowym konkursie, rozpisany przez Procure Générale de Musique Religieuse w Arras-Paryż, za utwór organowy „Meditation en Mi Majeur“. W Berlinie prowadzi kurs kontrapunktu i kompozycji, oraz dyryguje koncertami symfonicznymi. Od r. 1909 — 1914. pracuje jako dyrektor Towarzystwa Muzycznego w Krakowie, kierując kulturą symfoniczną miasta.

W tym to czasie otrzymał we Lwowie I nagrodę za utwór a capella (Konkurs „Echa“) p. t. „Żałobny pochód Kościuszki na Wawel“, w parę lat później dostał znów I nagrodę od tego samego towarzystwa śpiewaczego za dzieło chóralne p. t. „Danae“, pozatem nagrodę na obchodzie Chopina we Lwowie za pieśń „Zgasły już“. Od 1919 r. uczy